

Sygn. akt V CZ 105/06

POSTANOWIENIE

Dnia 19 grudnia 2006 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Tadeusz Żyznowski (przewodniczący)

SSN Maria Grzelka

SSN Grzegorz Misiurek (sprawozdawca)

w sprawie z powództwa S. F.

przeciwko Kompanii Węglowej Spółce Akcyjnej w K.

o zapłatę,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej

w dniu 19 grudnia 2006 r.,

zażalenia powódki na postanowienie Sądu Apelacyjnego

z dnia 22 września 2006 r.,

oddala zażalenie.

Uzasadnienie

Sąd Apelacyjny postanowieniem z dnia 22 września 2006 r. oddalił wniosek powódki S. F. o przywrócenie terminu do wniesienia skargi kasacyjnej od wyroku tego Sądu z dnia 28 kwietnia 2006 r. i skargę tę odrzucił.

W uzasadnieniu - odwołując się do treści art. 168 k.p.c. - wskazał, że przesłankę przywrócenia terminu do dokonania czynności procesowej stanowi brak winy rozumianej jako obiektywny miernik staranności, jakiej można wymagać od strony dbającej należycie o swoje interesy. Zachowanie powódki nie może być ocenione jako niezawinione w rozumieniu powołanego przepisu. Powódka nie odnotowała, kiedy został jej doręczony odpis wyroku z uzasadnieniem. Mając co do tego wątpliwości nie przedsięwzięła - osobiście, bądź też przy pomocy reprezentującego ją pełnomocnika - żadnych kroków w celu ich usunięcia.

W zażaleniu na powyższe postanowienie powódka wniosła o jego uchylenie i przywrócenie terminu do wniesienia skargi kasacyjnej oraz nadanie jej dalszego biegu.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Podniesione w zażaleniu zarzuty zmierzają do podważenia rozstrzygnięcia oddalającego wniosek o przywrócenie terminu do wniesienia skargi kasacyjnej, które legło u podstaw odrzucenia tego środka zaskarżenia.

Postanowienie o oddaleniu wniosku o przywrócenie terminu należy do kategorii postanowień, o jakich mowa w art. 380 k.p.c. Z tego też względu Sąd Najwyższy rozpoznając zażalenia powódki na odrzucenie skargi kasacyjnej poddał kontroli również postanowienie Sądu Apelacyjnego oddalające żądanie przywrócenie terminu (art. 394¹ § 3 w zw. z art. 398²¹ i art. 380 k.p.c.). Żądanie przeprowadzenia takiej kontroli niewątpliwie wynika z treści zażalenia.

Odnosząc się do podniesionych przez skarżącą zarzutów trzeba uznać je za bezzasadne.

Zgodnie z treścią art. 168 § 1 k.p.c. strona może skutecznie domagać się przywrócenia terminu do dokonania czynności procesowej, jeżeli uchybienie

terminowi nastąpiło bez jej winy. Brak winy w uchybieniu terminu powinien być oceniany z uwzględnieniem wszystkich okoliczności konkretnej sprawy, w sposób uwzględniający obiektywny miernik staranności, jakiej można wymagać od strony dbającej należycie o swoje interesy i przy braniu pod uwagę także uchybień spowodowanych nawet lekkim niedbalstwem. W rozpoznawanej sprawie - jak prawidłowo ocenił to Sąd Apelacyjny - brak jest podstaw do przyjęcia, że uchybienie terminowi do wniesienia skargi kasacyjnej nastąpiło bez winy powódki. Zgodzić się trzeba z zapatrywaniem tego Sądu, że jeżeli powódka nie zapamiętała (nie odnotowała) daty doręczenia jej odpisu wyroku z uzasadnieniem, to okoliczność tę mogła bez przeszkód wyjaśnić osobiście, bądź też przy pomocy swojego pełnomocnika. Powódka zbagatelizowała znaczenie tej istotnej kwestii dla skutecznego (w znaczeniu procesowym) wniesienia skargi kasacyjnej. Nie poinformowała swojego pełnomocnika o wątpliwościach związanych z datą doręczenia jej odpisu wyroku z uzasadnieniem. Zaniechanie to świadczy o braku należytej staranności i dbałości o własne interesy. Nie może ono zatem usprawiedliwiać wniosku o przywrócenie terminu.

Podstaw do tego nie daje również podniesiona w zażaleniu okoliczność, że w okresie od marca 2006 r. do lipca 2006 r. zmieniały się przepisy określające obowiązek ponoszenia kosztów sądowych w sprawach górniczych, od których skarżąca uzależniała wniesienie skargi kasacyjnej.

Z tych też względów postanowienie o oddaleniu wniosku o przywrócenie terminu do wniesienia skargi kasacyjnej trzeba uznać za prawidłowe. W konsekwencji tak samo ocenić należy zaskarżone postanowienie o odrzuceniu tej skargi.

Mając to na uwadze Sąd Najwyższy na podstawie art. 394¹ § 3 w zw. z art. 398¹⁴ k.p.c. orzekł, jak w sentencji.